

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen lớp 7 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen lớp 7 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình. Dưới đây là một số bài văn Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 1

Trong đầm gì đẹp bằng sen,

Lá xanh, bông trắng lại chen nhị vàng.

Nhị vàng, bông xanh, lá xanh,

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn

Không hiểu bài ca dao này xuất hiện từ đâu, từ bao giờ nhưng có nhiều ý kiến cho rằng đây là bài ca dao mà nghệ thuật đặc sắc và ý nghĩa triết lí sâu xa gắn liền với nhau tạo nên giá trị muôn đời.

Hình ảnh cây sen được miêu tả vừa cụ thể, chân thực vừa mang tính tượng trưng và khái quát rất cao. Ca ngợi vẻ đẹp của hoa sen, các nhà thơ bình dân xưa nhằm phản ánh lẽ sống cao quý của con người Việt Nam từ ngàn đời nay: tự hào, tự tin về bản thân mình luôn giữ được tâm hồn trong sáng, phẩm chất thanh cao, dù hoàn cảnh sống có nghiệt ngã, xấu xa đến mức nào.

Câu 1 khẳng định vẻ đẹp không gì sánh nổi của hoa sen. Câu 2 và câu 3 tả thực cây sen. Câu 4 nói đến hương thơm của hoa sen. Bốn câu trong bài đều rất hay, nhưng mỗi câu hay một cách.

Trong câu mở đầu: Trong đầm gì đẹp bằng sen, tác giả đã khẳng định hoa sen đẹp nhất so với tất cả các loài hoa nở trong đầm bằng một câu hỏi tu từ khéo léo lôi cuốn người nghe, đặt họ vào vị trí và tâm thế thưởng thức cùng với mình, để rồi sau khi so sánh, cân nhắc, họ sẽ rút ra kết luận không thể khác.

Đến câu thứ 2: Lá xanh, bông trắng, lại chen nhị vàng. Để chứng minh cho lời khẳng định ở câu trên là đúng, tác giả tuân tự miêu tả vẻ đẹp của cây sen, từ lá xanh qua bông trắng đến nhị vàng. Trên nền xanh của lá, nổi bật là màu trắng thanh khiết của hoa; giữa màu trắng của hoa lại chen chút sắc vàng của nhị. Từ lại được dùng rất tài tình, có tác dụng nhấn mạnh sự đa dạng về màu sắc của hoa sen. Từ chen nói lên sự kết hợp hài hòa giữa hoa và nhị. Tất cả như cùng đua đẹp, đua tươi. Cảnh đầm sen giống như một bức tranh thiên nhiên tuyệt mỹ với những nét chấm phá diệu kì.

Sang câu thứ 3: Nhị vàng, bông trắng, lá xanh, câu này có vị trí đặc biệt trong toàn bài. Đó là câu chuyển (chuyển vần, chuyển nhịp, chuyển ý) để chuẩn bị cho câu kết.

Từ câu thứ hai sang câu thứ ba có sự khác thường trong cách gieo vần (ang, anh) nhưng nhiều người không để ý. Sở dĩ như vậy là do sự chuyển vần và thay đổi trật tự các từ ngữ, hình ảnh đã được thực hiện một cách khéo léo, tự nhiên hợp lí về cả nội dung và hình thức.

Hai chữ nhị vàng ở cuối câu thứ hai được lặp lại ở câu thứ ba tạo nên tính liên tục trong tư duy, cảm xúc và sự liên kết chặt chẽ giữa nội dung với hình thức trong toàn bài.

Câu đầu và câu cuối là lời nhận định, đánh giá về vẻ đẹp và phẩm chất cao quý của cây sen. Hai câu giữa tả thực đến từng chi tiết: lá xanh, bông trắng, nhị vàng (tả đi); rồi tả lại: Nhị vàng, bông trắng, lá xanh. Tả từ dưới lên trên, từ trên xuống dưới, thật đầy đủ, tỉ mỉ. Dường như người tả đang cố chứng minh bằng được vẻ đẹp của hoa sen: đẹp từ màu nhị đến màu hoa, sắc lá. Nghệ thuật miêu tả ở đây mới đọc qua tưởng chừng đơn giản, song thực sự đã đạt tới trình độ điêu luyện, tinh vi. Nghệ thuật ấy đã tôn vinh hoa sen lên hàng hoa quý (cúc, mai, liên...) xứng đáng tượng trưng cho vẻ đẹp của con người chân chính.

Đọc những câu ca dao trên, chúng ta liên tưởng tới hình dáng thanh tao, kiêu hãnh của hoa sen và trong tâm tưởng cũng nở bừng một đóa hoa sen thật đẹp!

Câu thứ 4: Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, dù mang tính chất ẩn dụ tượng trưng nhưng trước hết là câu thơ tả thực về cây sen trong môi trường sống của nó. Sen thường sống ở trong ao hoặc trong đầm; ấy vậy mà hoa sen lại tỏa ra một mùi thơm thanh khiết lạ lùng. Có thể coi đây là đỉnh điểm của nội dung bài ca dao. Thiếu câu này, hình tượng hoa sen vẫn tồn tại nhưng không có linh hồn và ý nghĩa nhân sinh.

Nếu ta cho câu ca dao mở đầu là luận đề mang ý nghĩa khái quát về hình tượng hoa sen thì đến câu kết thúc của bài thơ, bông sen trong tự nhiên đã hóa thành bông sen trong cuộc đời một cách uyển chuyển, nhẹ nhàng, không có một sự gượng ép nào, do đó mà ý nghĩa tượng trưng của hoa sen cũng mở rộng không giới hạn.

Đọc đến câu này, hầu như không ai dừng lâu để suy nghĩ tới nghĩa đen, nghĩa trực tiếp của nó mà chuyển sang hiểu theo nghĩa bóng (hàm ngôn) với triết lí sâu xa ẩn chứa trong đó. Chính vì vậy mà tính chất ẩn dụ tượng trưng của hình tượng thơ nổi lên lấn át hình ảnh thực. Nó tựa hồ như một cánh cửa đặc biệt kì diệu, khép lại nghĩa đen và mở ra nghĩa bóng một cách thân tình.

Thế là trong phút chốc, sen đã hóa thành người, bùn trong đầm (nghĩa đen) biến thành bùn trong cuộc đời (nghĩa bóng). Rồi cả hình ảnh cái đầm cùng mùi hôi tanh của bùn cũng là ẩn dụ tượng trưng vì nó được hiểu theo nghĩa bóng với mức độ rộng hẹp, xa gần khác nhau tùy theo trình độ mỗi người.

Bài ca dao gọi lên một cái gì đó rất gần gũi, thân quen giữa hoa sen với bản chất tốt đẹp của người lao động. Mùi bùn gợi liên tưởng đến những cái xấu xa, thấp hèn của mặt trái xã hội cũ cùng với lũ tham quan ô lại vô liêm sỉ của nó.

Nhân dân lao động, đặc biệt là nông dân sống gần sen, hiểu sen và yêu quý sen nhất. Họ đã đưa hoa sen và ca dao, mượn vẻ đẹp thanh khiết của hoa sen để bày tỏ, gửi gắm tâm sự của mình. Với bức tranh tuyệt mỹ được vẽ bằng ngôn ngữ, hoa sen sẽ lưu lại mãi mãi vẻ đẹp và hương thơm cao quý trong văn chương và trong lòng người dân đất Việt.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 2

Nét trong sáng, cao đẹp trong tâm hồn con người Việt Nam từ bao đời đã được ca ngợi và trở thành chủ đề của nhiều câu tục ngữ, ca dao. Chúng ta không thể quên bài ca dao quen thuộc:

Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhụy vàng

Nhụy vàng, bông trắng, lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Bằng ngôn từ trong sáng, giản dị nhất, bài ca dao làm nổi bật hình ảnh bông sen thơm ngát, đang nở trên đầm lầy. Bông sen đơn sơ, chân chất như người dân lao động mang nét đẹp bình dị, thôn dã, lúc nào cũng ngan ngát tỏa hương, một thứ hương thơm đặc biệt tinh khiết không pha lẫn mùi vị nào khác dù hoa sen trong đầm. Đầm lầy càng u tối, thối tha thì bóng hoa lại càng đẹp đẽ, sáng chói. Thông qua bài ca dao, hình ảnh của người dân lao động Việt Nam hiện lên một cách tự nhiên, hợp lý đến tài tình. Tâm hồn của mỗi con người được ví như một bông hoa thơm ngát, dù sống ở đâu, trong hoàn cảnh nào cũng giữ riêng cho mình nét trong trắng, thanh cao nguyên vẹn.

Sống trong sạch là quy tắc, luật sống của con người Việt Nam từ bao đời nay. Nó trở thành đạo đức, nhân cách được bồi dưỡng và bổ sung truyền dạy từ thế hệ này sang thế hệ khác. Ngay từ chế độ phong kiến nhiều nhường, thối nát, những nhà nho, trí thức đã quan niệm giấy rách phải giữ lấy lề để sống một cách thanh bạch, giản dị nhưng vô cùng chân thật. Cuộc sống đầy những cạm bẫy, càng lúc càng phô bày đầy đủ những thói xấu của loài người. Nếu như ai cũng sống gần mực thì đen thì có lẽ cả xã hội này không còn tồn tại người tốt. Nhưng với truyền thống đạo lí cao đẹp từ xa xưa, người dân Việt Nam luôn ngẩng cao đầu, sử dụng nhân cách quý giá của chính mình để sống và hành động một cách chân chính nhất. Xã hội càng xấu xa thối nát chừng nào thì con người Việt Nam càng sáng trong chừng ấy. Chúng ta không thể quên bi kịch về cái chết của Lão Hạc, một nông dân chất phác, quê mùa thà chết để giữ được thanh danh không vương bùn nhơ xấu xa. Chúng ta không thể quên được hình ảnh chị Dậu trong đêm tối đen như mực và như tiền đồ của chị quyết giữ lấy tiết hạnh, lòng thủy chung với chồng con. Và ta càng không thể quên được lời khẩn cầu tha thiết, xót xa, nước mắt của con cò ăn đêm, quyết giữ tâm hồn trong trắng đến phút cuối cuộc đời.

Có xáo thì xáo nước trong

Đừng xáo nước đục đau lòng cò con

Đây có phải là hiện thân của người dân lao động? Quả vậy, kế tục và phát huy truyền thống cao đẹp, họ luôn sống một cách ngay thẳng, chân thực trong bất cứ hoàn cảnh nào để trở thành những đóa sen thơm ngát giữa đầm.

Không thể không có những bông hoa rũ cánh, cúi xuống đầm lầy để vương phải bùn nhơ. Cũng như trong xã hội, không thiếu những kẻ đứng trước hoàn cảnh khó khăn đã không giữ được mình. Tư tưởng hám danh hám lợi, cầu thân đã đưa họ đến những hành động đi ngược lại với lương tâm, đạo lí con người. Từ những việc nhỏ nhặt họ đã không giữ bản thân mình cho được trong sạch thì đến những việc quan trọng, to lớn hơn làm sao họ không trở nên xấu xa, nguy hiểm. Loại người như vậy là một gánh nặng, một căn bệnh của xã hội, càng trở nên trầm trọng trong cuộc sống hôm nay. Đất nước đang cần, hơn bao giờ hết những người mang đạo đức cách mạng, hết lòng vì dân mà phục vụ. Nối tiếp truyền thống xưa, các cán bộ chân chính hôm nay cũng trở thành những đóa hoa sen. Sống giữa khó khăn của xã hội đầy cạm bẫy, lọc lừa, họ vẫn xác định cho mình một lí tưởng đúng đắn. Để làm một đóa hoa sen cho mai sau, ngay từ bây giờ, ta phải tu dưỡng đạo đức, rèn luyện tinh thần, học hỏi thêm nhiều điều bổ sung lí trí nhằm có suy nghĩ chính xác khi đứng trước những ngã rẽ, biết đi trên những lối mòn quý giá của dân tộc, thêm vào những nhận thức mới mẻ của thời đại. Tất cả sẽ giúp ta trở thành người công dân tốt, không hổ thẹn với truyền thống xưa đồng thời ta cũng tự hào vì đã tiếp tục phát huy di sản tâm hồn quý báu của dân tộc.

Nói tóm lại, là người dân Việt Nam, chúng ta có quyền tự hào về tất cả những gì cao đẹp được ông bà xưa truyền lại, nhất là ở tâm hồn trong trắng, thanh cao, luôn rạng ngời dù ở bất kì hoàn cảnh môi trường nào. Cũng chính vì thế, ta buộc phải suy nghĩ, hành động một cách nghiêm túc để không làm mai một đi truyền thống này. Muốn đạt được như thế, ngay từ khi còn là học sinh, ta phải tự nhắc nhở nhau sống như hoa sen: "Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn"

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 3

Bài thơ có thể coi là là bài học đầu tiên mà chúng ta được dạy. Bài thơ bắt đầu từ lời ru của mẹ, từ câu hát của bà. Chẳng biết từ bao giờ đã đi sâu vào tâm trí mỗi chúng ta. Ngày thơ bé, đó chỉ là bài thơ đơn thuần nhưng lớn lên rồi mới nhận ra rằng bài thơ ấy chứa đựng một bài học quý giá về đức tính của con người.

Ngay từ đầu bài thơ, tác giả đã nhấn mạnh vẻ đẹp của bông sen, khẳng định rằng đó là loài hoa đẹp nhất trong đầm, trong nơi nó sinh sống. Khẳng định như thế nên ngay ở câu sau tác giả đã nhắc đến vẻ đẹp hài hòa của sen. "Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng" Ba màu sắc sao mà hài hòa đến thế. Giữa đầm lầy, một bông sen trắng muốt như đại diện cho tinh túy của đất trời đồng

quê, vươn lên sống trên bùn, giữa cái phong nền ấy dường như càng làm nổi bật lên vẻ đẹp của bông sen. Cánh hoa trắng thuần khiết, giữa chen nhị vàng, một màu vàng tươi, toả hương thơm ngát, cùng với đó là những chiếc lá sen to bản, xanh tươi xuất hiện như muốn làm hoàn chỉnh bức tranh đẹp đẽ về loài hoa ấy. Vẻ đẹp ấy không phải được tác giả nói một lần mà là hai lần trong cả câu hai và câu ba, “Nhị vàng bông trắng lá xanh” về nội dung câu thơ vẫn vậy nhưng đã đảo lộn các từ ngữ đi. Như muốn nhấn vào cái vẻ đẹp “có một không hai” ấy.

Nói về vẻ đẹp nhiều thế nhưng đó không phải điều chính mà tác giả muốn nói. Thứ mà quan trọng nhất khiến bông sen đẹp và tuyệt đến thế là do “Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn”. Kể cũng thật kì diệu, loài hoa ấy không phải là gần bùn mà là sống và phát triển trong bùn thế nhưng vẫn luôn ngát hương thơm mát cùng với cánh hoa sen phớt hồng đẹp đẽ. Vẻ đẹp ấy không hề vì bùn hôi tanh mà mất đi hay phai nhạt, nó vẫn luôn ở đấy, là bản chất của loài hoa này. Những gì thuộc về bản chất thì khó hay không bao giờ mất đi. Nếu là bản chất thì dù đặt vào hoàn cảnh nào nó vẫn sẽ ở đó, ngày lại ngày phát triển và càng tốt đẹp hơn, như loài sen chẳng hạn.

Nói về hoa sen hay phải chăng là nói bài học gửi đến mỗi người. “Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn” chính là một phẩm chất cần có của mỗi người. Sống trong hoàn cảnh không tốt, nhiều thử thách, hôi tanh nhưng vẫn luôn giữ được những phẩm chất tốt đẹp của bản thân. Đó mới là cái đáng quý của con người. Vẻ đẹp về hình thức cũng quan trọng nhưng quan trọng hơn cả là cần giữ được vẻ đẹp của tâm hồn mình. Hình thức rồi cũng đến ngày tàn phai nhưng vẻ đẹp tâm hồn thì còn mãi. Nhớ rằng luôn chăm chút vẻ đẹp hình thức của mình nhưng cũng đừng quên trang bị cho mình cả một tâm hồn đẹp, một bản chất tốt. Tuy nhiên để có được những phẩm chất tốt không phải điều dễ dàng, nó đòi hỏi con người ta phải kiên trì tới cùng, ngày ngày rèn luyện đến khi điều ấy trở thành bản chất của mỗi người. Luôn giữ vững ngay cả khi rơi vào những hoàn cảnh khó khăn, những “vũng bùn” mà cuộc đời kéo ta vào.

Từ hình ảnh thực tế của hoa sen mà tác giả đã sáng tác ra một bài thơ mang giá trị sâu sắc, được truyền đạt qua những câu từ hết sức đơn giản, dễ hiểu. Cũng vì vậy mà đến giờ giá trị bài thơ vẫn còn nguyên vẹn và tiếp tục được lưu truyền, gửi gắm trong đó là một bài học về phẩm chất con người. Hãy sống như loài sen, giản dị, mộc mạc nhưng vẫn đẹp. Sống gần bùn mà vẫn tỏa hương thơm ngát. Đó gần như là một trong những phẩm chất tiêu chuẩn của con người Việt Nam. Con người của một dân tộc giản dị, đằm thắm, luôn giữ vững cho mình những phẩm chất tốt đẹp.

Bài cảm nghĩ Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 4

Trong cuộc sống thường nhật và tâm thức của mỗi người dân Việt, hoa sen giữ một vị trí quan trọng. Ta bắt gặp sen trong những hồ ao, đầm nước, trải suốt từ Bắc vào Nam. Ta bắt gặp hoa sen trong những bình gốm sứ trang trọng nơi phòng khách, sen trên bàn thờ gia tiên, trong chùa cúng phật và không thể không có sen trong những điệu hát dân ca, trong những câu ca dao uyển chuyển, mượt mà. Trong đầm gì đẹp bằng sen đã trở nên thân thuộc tự thuở xưa cho đến bây giờ:

"Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh, bông trắng lại chen nhị vàng

Nhi vàng, bông trắng, lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn"

Ngôn ngữ trong sáng, giản dị, bài ca dao đã đem đến cho người đọc những cảm nhận tinh tế về cây sen, hoa sen. Hình tượng cây sen được miêu tả chính xác, cụ thể, vừa chân thực, sống động vừa giàu ý nghĩa tượng trưng, khái quát. Cảm giác thẩm mỹ, triết lí sâu sắc và vẻ đẹp trời phú của cây sen đã tạo ra vẻ đẹp và chiều sâu của bài ca dao ngắn. Bằng câu hỏi tu từ, "Trong đầm gì đẹp bằng sen..." tác giả đã khéo léo khẳng định, và tuyệt đối hoá vẻ đẹp của cây sen trong đầm. Hỏi đấy, nhưng nào cần đợi câu trả lời bởi cái hàm ý trong câu hỏi ấy đã quá rõ rồi. Trong đầm, chẳng có cây nào đẹp bằng sen đâu? Và như để minh chứng cho sự khẳng định đó, tác giả đem đến cho người đọc những hình ảnh cụ thể về vẻ đẹp của sen:

"Lá xanh, bông trắng lại chen nhị vàng"

Theo trình tự quan sát từ ngoài vào trong rất tự nhiên, hợp lí, bằng sự phối màu hài hoà xanh – trắng – vàng cây sen hiện lên với vẻ đẹp trong sáng, tinh khiết. Đọc những vần thơ ấy, tưởng tượng đến đầm sen ấy, bông sen ấy, lòng ta sao có thể đứng đưng được trước vẻ đẹp trang nhã mà cao sang của sen. Bất chợt, trong ta, như thấy đâu đây hồ sen bát ngát đầu làng, như thấy hương sen thoang thoang trong buổi tinh sương và bỗng dưng ta muốn hít thật căng lồng ngực con gió trong lành đắm hương sen quê mình. Không nghi ngờ gì nữa, sen đẹp thật. Nhưng để khẳng định, để nhấn mạnh, tác giả tiếp tục miêu tả cây sen ở câu thứ ba:

Nhị vàng, bông trắng, lá xanh

Tưởng có gì mới lạ, hoá ra, tác giả chỉ nhắc lại câu thơ thứ hai. Nhưng không chỉ là sự nhắc lại đơn thuần. Trình tự miêu tả đã được đảo ngược, chẳng phải từ ngoài vào trong nữa mà từ trong ra ngoài, vẫn là ba gam màu chủ đạo vàng – trắng – xanh ấy thôi nhưng một chút lật ngược rất khéo léo kia đã khiến ta đang trôi trong cảm giác nhẹ nhàng lâng lâng khi thả hồn phiêu du trên hồ sen, trong hương sen phải dừng lại. Nhịp thơ từ nhẹ nhàng khoan thai chuyển sang khẩn trương, dồn dập. Và ta chợt hiểu ra căn nguyên của sự thay đổi đó khi đọc câu thơ cuối cùng:

"Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn"

Cảm nhận một cách tổng thể, khái quát ta sẽ thấy câu đầu và câu cuối là sự nhận định, đánh giá, liên tưởng về vẻ đẹp và phẩm chất cao quý của cây sen. Hai câu giữa là sự phản ánh thực thể sống động, hấp dẫn của cây sen, là phần làm nên màu sắc, đường nét cho bức tranh đầm sen. Thiếu hai câu giữa bức tranh đầm sen còn gì hấp dẫn nữa. Và câu thơ cuối cũng chính là cái đích đến của bức tranh cây sen, đích đến của bài ca dao. Nếu câu đầu là lời giới thiệu chung về bức tranh sen, câu hai, ba là bức tranh sen qua màu sắc, đường nét của hội hoạ thì câu thứ tư là linh hồn của bức tranh và cũng là linh hồn của cả bài ca dao. Khép lại nghĩa đen, mở ra nghĩa bóng. Một cách dẫn dắt thần tình của tác giả dân gian. Từ bông sen của thiên nhiên, bông sen của đầm ao làng quê đất Việt, bông sen tỏa hương ngát suốt dọc mùa hè, bông sen mà ta có thể nhìn thấy màu sắc, ngửi thấy hương thơm, ta đến nghĩ bông sen của biểu tượng. Bông sen biểu tượng cho con người Việt Nam và tâm hồn Việt Nam, trong sáng, thanh tao tựa hương sen buổi sáng, tựa màu sen tinh khiết trong ngần vươn lên giữa bùn lầy. Đọc đến câu thơ này, không ai còn nghĩ nhiều về nghĩa thực của nó nữa. Bởi vì ta đã hiểu rằng sen là người, với ý nghĩa sâu xa và triết lí nhân sinh ẩn chứa trong đó. Qua nghệ thuật ẩn dụ, ta ngầm hiểu sen hóa thành người, "bùn" trong hồ sen hóa "bùn" trong cuộc sống, xã hội. Cả cái đầm sen và mùi hôi tanh kia cũng là một ẩn dụ với nhiều hàm nghĩa, tầng nghĩa sâu sắc. Vậy là từ bài ca dao về cây sen, từ việc nói về cây sen, hoa sen tác giả đã phản ánh trung thực sự sống, lẽ sống, tâm hồn và phẩm chất của con người Việt Nam từ ngàn đời nay bằng hình thức cách điệu, rất thi vị nhưng cũng rất sâu sa. Tâm hồn, phẩm chất của con người Việt Nam được ví như bông sen trong đầm kia, dù gần bùn hôi tanh thì màu hoa trắng, sắc nhị vàng và hương thơm thanh khiết vẫn vẹn nguyên, không phai nhạt, không đổi thay. Hãy trở về với quá khứ, ta sẽ thấy rõ hơn vẻ đẹp tâm hồn – truyền thống yêu đời ấy của con người Việt Nam. Từ những người lao động nghèo khổ tận cùng của xã hội, cả

đời không biết nổi một con chữ, khi tai họa giáng xuống đầu, cận kề cái chết vẫn khẩn cầu tha thiết xin được chết trong:

"Có xáo thì xáo nước trong

Đừng xáo nước đục đầu lòng cò con"

Đến những nhà nho với vốn tri thức uyên thâm, bỏ lại đằng sau hào quang của công danh và bổng lộc của chôn quan trường khi xã hội mất hết kỉ cương để lui về vui với thú điền viên, vui với tiếng suối rì rầm, vui với việc phát cỏ ương sen. Rồi một chị Dậu dù nghèo túng, dù đang cần từng xu lẻ để nộp sưu vẫn ném cả năm tiền vào mặt tên quan phủ để giữ gìn phẩm hạnh của người đàn bà. Lão Hạc thà chết để giữ gìn nhân phẩm của một người cha. Và bông sen thơm ngát, bông sen đẹp nhất của dân tộc Việt Nam tỏa hương ngàn đời vào cuộc sống suốt chiều dài lịch sử, làm rạng danh dân tộc là bông sen vàng xứ Nghệ. Tất cả những con người Việt Nam ấy luôn đem câu "giấy rách phải giữ lấy lề" bên mình để làm phương châm sống, để răn mình, giữ mình. Nghèo túng, bần hàn, đôi lúc cả bị dập vùi nữa nhưng họ không để mình bị vương bùn nhơ, không để cuộc đời vấy mùi bùn hôi tanh.

Nói tiếp cha ông xưa, con cháu ngày nay cần phải sống xứng đáng. Xã hội phát triển, cuộc sống hiện đại không ít những cám dỗ khiến con người dễ dàng sa ngã. Xác định cho mình một lí tưởng, một phương châm sống là vô cùng cần thiết với tất cả mọi người, đặc biệt là thế hệ trẻ chúng ta. Hãy nuôi dưỡng tâm hồn, nuôi dưỡng những bông sen quý để mãi mãi trong lòng chúng ta, sen tỏa hương thơm ngát, để màu sen thanh khiết đồng hành cùng mỗi người và đồng hành cùng dân tộc, xưa, nay và mãi mãi trong tương lai.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 5

Ca dao tục ngữ Việt Nam thể hiện truyền thống đạo lý của con người, là tình cảm của nhân dân với quê hương đất nước, với con người và toàn thể xung quanh con người, không chỉ vậy nó còn là nét đẹp tâm hồn, là phẩm chất cao quý của con người, của cả dân tộc Việt nam. Nét đẹp ấy được nhắc nhở qua hình ảnh rất quen thuộc thể hiện qua câu ca dao:

“Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhị vàng bông trắng lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.”

Câu ca dao đơn giản mà mộc mạc chân chất, ta cùng đi tìm hiểu ý nghĩa của bài ca dao để cảm nhận được nét đẹp ẩn chứa trong con người Việt nam.

Bài ca dao được nhắc nhở một hình ảnh rất quen thuộc, đó là hình ảnh bông sen quen thuộc gọi hương thơm tinh khiết giữa ao đầm, hoa sen mang một nét đẹp đơn sơ, chân chất như nét đẹp bình dị, dân dã cũng tỏa hương thơm. Một loại hoa đơn giản nhưng nó có một vẻ đẹp huyền bí, nhìn đi nhìn lại bông sen câu ca dao khẳng định phẩm chất thật đáng quý: xuất thân từ bùn lầy mà không nhuốm mùi bùn hôi tanh, trái lại vẫn giữ hương hoa thơm tho tinh khiết. Bông sen là hình ảnh mang đậm phẩm chất của người lao động. Vẻ đẹp tâm hồn ấy luôn tinh khiết như bông sen giữa đầm lầy, dù gần bùn hôi tanh.

Bởi lẽ sen được ca ngợi vì thực sự sen mọc từ bùn lầy mà vẫn tỏa hương thơm ngát, vẫn đẹp rạng ngời giữa một đầm bùn lầy. Người nông dân, người lao động từ bao đời nay thật trong sạch. Nếp sống ấy biểu hiện cho đạo đức nhân cách tốt đẹp của họ. Dù cho xã hội còn đầy rẫy những cái xấu, nhưng con người lao động chân chính vẫn không bị tác động. Họ luôn quan niệm “đói cho sạch, rách cho thơm” dầu “giấy có rách” cũng phải “giữ lấy lẽ” để sống một cuộc sống thật trong sạch và cao quý. Dù thế nào trong bất cứ hoàn cảnh nào họ cũng không hề đánh mất chính mình, đánh mất những phẩm chất của một con người, một dân tộc. Ta cũng không quên con cò trước khi chết còn xin được “xáo nước trong chớ xáo nước đục đau lòng cò con. Lão Hạc dù có chết vẫn để lại tiền cho con và tiền lo hậu sự cho bản thân. Chị Dậu tung xòe đồng tiền mua chuộc khắp nền nhà, không chịu sống ô uế.

Nhưng trong giai đoạn hiện nay, giữa thời kỳ phát triển kinh tế, mọi người đang kiếm sống với nhu cầu vật chất ngày càng cao, người ta dễ quên đi những nét đẹp đẽ, cao quý của tâm hồn con người. Do vậy, hơn bao giờ hết, những bài học đạo đức làm người, xem trọng nhân cách cần được thường xuyên nhắc nhở.

Tóm lại, giữa cái xấu xa thối nát của xã hội người Việt Nam vẫn giữ được truyền thống tốt đẹp của dân tộc, vẫn luôn ngẩng đầu, sống một cách trong sạch. Dù trong hoàn cảnh như thế nào thì họ vẫn mãi như đóa sen mãi tỏa ngát hương thơm giữa đầm bùn lầy tanh hôi. Ngay từ bây giờ, ta

phải rèn luyện đạo đức, nhân cách để trở thành người công dân tốt, thành đóa sen làm đẹp cho đời sau này.

Là một thành viên của đất nước, là người Việt Nam, ta luôn tự hào về truyền thống cha ông, về lẽ sống trong sạch thanh cao. Ta luôn như đóa sen tỏa hương thơm giữa đầm lầy tượng trưng cho phẩm chất cao quý của con người lao động, luôn luôn được ca ngợi, được trân trọng. Đừng vì một lý do nào mà làm mất thanh danh, mất đi phẩm chất đạo đức làm người.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 6

Nét trong sáng, cao đẹp trong tâm hồn con người Việt Nam từ bao đời được ca ngợi là chủ đề của nhiều câu tục ngữ, ca dao vô giá. Chúng ta không thể quên bài ca dao quen thuộc:

“Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhụy vàng

Nhụy vàng bông trắng lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn”.

Bằng ngôn từ trong sáng, giản dị nhất, bài ca dao làm nổi bật hình ảnh bóng sen thơm ngát, đang nở trên đầm lầy nước đọng. Bông sen đơn sơ, chân chất như người dân lao động mang nét đẹp bình dị, thôn dã lúc nào cũng ngan ngát tỏa hương, hương thơm đặc biệt tinh khiết không pha lẫn một vị nào khác dù hoa sen ở “trong đầm”. Đầm lầy càng u tối, thối tha thì bông hoa càng đẹp đẽ, sáng tươi. Thông qua bài ca dao, hình ảnh của người dân lao động Việt Nam hiện lên một cách thật tự nhiên, hợp lí đến tài tình. Tâm hồn của mỗi con người được ví như một bông hoa thơm ngát, dù sống ở đâu, trong hoàn cảnh nào cũng giữ riêng cho mình nét trong trắng, thanh cao nguyên vẹn.

Sống trong sạch từ bao đời là quy tắc, luật sống của con người Việt Nam. Nó trở thành đạo đức, nhân cách, được bồi dưỡng và bổ sung truyền dạy từ thế hệ này sang thế hệ khác. Ngay từ chế độ phong kiến nhiều nhưng, thối nát, những nhà nho, trí thức đã quan niệm “giấy rách phải giữ lấy lề” để sống một cách thanh bạch, giản dị nhưng vô cùng chân thật. Cuộc sống đầy những cạm bẫy, càng lúc càng phô trương trình bày đầy đủ những thói xấu của loài người. Nếu như ai cũng

sống theo kiểu “gần mực thì đen” thì có lẽ cả xã hội này không còn tồn tại người tốt. Nhưng với truyền thống đạo lí cao đẹp từ xa xưa, người dân Việt Nam luôn ngẩng cao đầu, sử dụng nhân cách quý giá của chính mình để sống và hành động một cách chân chính nhất. Xã hội càng xấu xa thối nát chừng nào thì con người Việt Nam càng sáng trong chừng ấy. Chúng ta không thể quên bi kịch về cái chết của “Lão Hạc”, một nông dân chất phác, quê mùa thà chết để giữ được thanh danh không vướng bận như xấu xa. Chúng ta không thể quên được hình ảnh chị Dậu, trong một đêm “nhà ngói như nhà tranh” chị đã vùng chạy ra trong đêm tối đen như “tiền đồ của chị” để giữ lấy tiết hạnh, lòng thủy chung với chồng con. Và ta càng không thể quên được lời tha thiết, xót xa, nước nỡ của “con cò” ăn đêm, quyết giữ tâm hồn trong trắng đến phút cuối cuộc đời.

“Có xáo thì xáo nước trong

Đừng xáo nước đục đau lòng cò con”

Đây có phải là hiện thân của người dân lao động? Quả vậy, kè tục và phát huy truyền thống cao đẹp, họ luôn sống một cách ngay thẳng, chân thực trong bất cứ hoàn cảnh nào, trở thành những đóa sen thơm ngát giữa đầm.

Không thể không có những bông hoa rũ cánh, cúi xuống đầm lầy để vướng phải bùn nhơ. Cũng như trong xã hội, không thiếu những kẻ đứng trước hoàn cảnh khó khăn đã không giữ được mình, nhắm mắt sa chân vào con đường đen tối. Tư tưởng háms danh háms lợi, cầu thân đã đưa họ đến những hành động đi ngược lại với lương tâm, đạo lí con người. Từ những việc nhỏ nhặt họ đã không giữ được bản thân mình cho được trong sạch thì đến những việc quan trọng, to lớn hơn làm sao họ không trở nên xấu xa nguy hiểm. Loại người như vậy là một gánh nặng, một căn bệnh của xã hội, càng trở nên trầm trọng trong cuộc sống hôm nay. Đất nước đang cần, hơn bao giờ hết những người mang đạo đức cách mạng, hết lòng vì dân mà phục vụ. Nói tiếp truyền thống xưa, các cán bộ chân chính hôm nay cũng trở thành những đóa hoa sen. Sống giữa khó khăn của xã hội đầy cạm bẫy, lọc lừa họ vẫn xác định cho mình một lí tưởng đúng đắn. Để làm một đóa hoa sen cho mai sau, ngay từ bây giờ, ta phải tu dưỡng đạo đức, rèn luyện tinh thần, học hỏi thêm nhiều điều bổ sung lí trí nhằm có suy nghĩ chính xác khi đứng trước những ngã rẽ, biết đi trên những “lối mòn” quý giá của dân tộc, thêm vào những nhận thức mới mẻ của thời đại. Tất cả sẽ giúp ta trở thành người công dân tốt; không hổ thẹn với truyền thống xưa đồng thời ta cũng tự hào vì đã một phần tiếp tục phát huy di sản này.

Nói tóm lại, là người dân Việt Nam, chúng ta có quyền tự hào về tất cả những gì cao đẹp được ông bà xưa truyền lại, nhất là ở tâm hồn trong trắng.

Bài văn mẫu Cảm nghĩ về bài Trong đầm gì đẹp bằng sen số 7

Từ bao đời nay, nét trong sáng cao đẹp, phẩm chất đáng quý của con người Việt Nam luôn được ca ngợi. Qua tục ngữ, ca dao ta thấy hiện lên từng nét đẹp của tâm hồn giúp ta hiểu được chân giá trị của con người. Chúng ta không quên bài ca dao quen thuộc:

Trong đầm gì đẹp bằng sen.

Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhị vàng bông trắng lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Lời ca dao nhẹ nhàng mà mang ý nghĩa thật sâu xa.

Bằng ngôn từ trong sáng, giản dị nhất, bài ca dao làm nổi bật hình ảnh bông sen thơm ngát, đang nở trên đầm lầy nước đọng. Bông sen đơn sơ chân chất như người dân lao động mang nét đẹp bình dị, thôn dã lúp nào cũng ngan ngát. Hương thơm đặc biệt tinh khiết không pha lẫn một vị nào khác dù hoa sen ở trong đầm. Đầm lầy càng u tối, hôi hám thì bông sen càng đẹp để sáng tươi. Thông qua bài ca dao, hình ảnh của người dân lao động Việt Nam hiện lên một cách thật tự nhiên, hợp lý đến tài tình. Tâm hồn của mỗi con người được ví như một bông hoa thơm ngát dù sống ở đâu, trong hoàn cảnh nào cũng giữ riêng cho mình nét trong trắng, thanh cao nguyên vẹn.

Thông qua bài ca dao, hình ảnh của người dân lao động Việt Nam hiện lên một cách thật tự nhiên, hợp lý đến tài tình

Sống trong sạch từ bao đời nay là lẽ sống mà người lao động Việt Nam đã chọn. Nó trở thành đạo đức nhân cách, thành nếp nghĩ, nếp suy được truyền dạy từ đời này sang đời khác. Sống trong xã hội phong kiến mục ruỗng xưa kia, những nhà nho, những tầng lớp trí thức đã quan niệm “đói cho sạch, rách cho thơm”, dầu “giấy có rách” cũng phải “giữ lấy lẽ” để sống một cách thanh bạch, giản dị nhưng vô cùng cao quý. Dầu cho xã hội còn đầy rẫy những cái xấu, dầu cho

môi trường xung quanh bị ô nhiễm, càng ngày càng nhiều nhưong – cái ác, cái xấu lan tràn, thì con người lao động chân chính vẫn không bị lây nhiễm. Chính vì vậy mà giữa cái xấu xa thối nát ấy, người Việt Nam vẫn giữ được truyền thống tốt đẹp của dân tộc, luôn ngẩng cao đầu; sống một cách chân chính. Chúng ta không quên hình ảnh người nông dân Lão Hạc với cái chết bi thảm, hình ảnh chị Dậu trong một đêm “nhà ngói như nhà tranh”, chị vùng chạy ra ngoài trời tối đen như mực. Những con người ấy đã làm sáng ngời phẩm chất tốt đẹp của người lao động chân chính.

Trong cuộc sống hôm nay, giữa thời kỳ phát triển kinh tế, mọi người đang lao vào kiếm sống với nhu cầu vật chất ngày càng cao, người ta dễ quên cái nét đẹp truyền thống trong tâm hồn con người. Do vậy, hơn bao giờ hết, chính ngay lúc này đây, những bài học đạo đức làm người, bài học xem trọng nhân cách cần được thường xuyên nhắc nhở. Đất nước đang cần những con người đạo đức cách mạng, hết lòng vì dân mà phục vụ. Nói tiếp truyền thống của cha ông, không ít những cán bộ chân chính hôm nay đã sống đẹp, có nhân cách như đóa hoa sen. Họ là những tấm gương sáng cho cuộc sống mới chúng ta noi theo. Để làm một đóa hoa sen cho mai sau, ngay từ bây giờ ta phải tu dưỡng đạo đức, rèn luyện tinh thần, học hỏi thêm nhiều điều bổ ích. Ta cần phải có những suy nghĩ đúng đắn, biết đi theo con đường tốt đẹp mà người xưa đã vạch sẵn đồng thời còn có những nhận thức mới phù hợp với thời đại. Tất cả sẽ giúp ta trở thành người công dân tốt, là đóa sen làm đẹp cho đời góp phần cải tạo "môi trường" có nguy cơ bị cuộc sống vật chất làm ô nhiễm. .

Là con người Việt Nam, chúng ta có quyền tự hào về tất cả những gì tốt đẹp mà người xưa truyền lại, nhất là lẽ sống cao quý ở tâm hồn. Cũng chính vì thế ta buộc phải có suy nghĩ, có hành động một cách nghiêm túc để không làm mai một đi những truyền thống của dân tộc. Hãy nhìn những đóa sen kia trong đầm lầy đang tỏa hương, hãy nhìn những cánh cò trắng muốt kia đang chao liệng trên đồng ruộng mà suy ngẫm, mà kiểm nghiệm lại mình để sống tốt, sống đẹp hơn.